

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/281/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213213668
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7213213668.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobcu: Spoločnosť ľudí dobrej vôle, Občianske združenie, so sídlom v Košiciach, Mäsiarska 13, IČO: 00 695 246, zastúpeného LEXPERT s.r.o., Horná 15, Banská Bystrica, IČO: 45 976 856, proti žalovaným: v 1. rade X. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S., Z. X, zastúpený CHOCHOLÁK ČESLA, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rumanova 2, IČO: 36857416 a v 2. rade A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. S. O. XXX, zastúpená JUDr. Danicou Holováčovou, advokátkou, Košice, Poštová 14, o neplatnosť zmluvy o pôžičke a zmluvy o zriadení záložného práva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 4. júna 2018 sp. zn. 35C/295/2013

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku II. tak, že stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) uznesením zo dňa 4. júna 2018 č.k. 35C/295/2013-427 konanie zastavil (výrok I.) a žalovaným v 1. a 2. rade priznal voči žalobcovi náhradu trov konania každému v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto uznesenia (výrok II.).

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa v predmetnom konaní domáhal určenia neplatnosti Zmluva o pôžičke a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 23.05.2013 uzatvorených medzi žalovaným v 1. rade ako veriteľom a záložným veriteľom na jednej strane a žalovanou v 2. rade ako dlžníkom a záložcom na druhej strane. Na ich základe došlo k zriadeniu záložného práva k spoluvlastníckemu podielu žalovanej v 2. rade vo výške 1/4 k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXXX, pre okres Košice I, obec Košice I, katastrálne územie Stredné mesto, a to pozemku parc. KN-C č. 74/1 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 340 m² a stavby - budovy súpisné číslo 425, postavenej na parc. KN-C č. 74/1, ktoré záložné právo povolila Správa katastra Košice, odbor katastrálnych konaní, číslo vkladu V 4371/13 zo dňa 24.05.2013.

3. Žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade nárok uplatňovaný žalobcom neuznali a žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň si uplatnili náhradu trov konania.

4. Elektronickým podaním zo dňa 8.12.2017 žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť, konanie žiadal zastaviť a priznať mu náhradu trov konania. Ako dôvod uviedol, že Rozsudkom č.k. 25C/156/2014 zo dňa 13.09.2016 Okresný súd Košice II zaviazal žalovanú 2. na zaplatenie sumy 149.372,63 EUR aj s príslušenstvom žalobcovi. Následne došlo ku vlne prevodov spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam, ktorý v minulosti vlastnila žalovaná 2/ (k prevodom došlo na prelome novembra a decembra 2016). Po vlne prevodov medzi spriaznenými osobami je v súčasnosti ako vlastník spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/4 k nehnuteľnostiam zapísaný žalovaný 1., ktorý so žalovanou 2. a ďalšími osobami realizoval účelové prevody zamerané na vlastné obohatenie a na poškodenie žalobcu.

Žalobca má za to, že ďalšie vedenie konania 35C/295/2013 pred Okresným súdom Košice I už nemá zmysel preto, že sa žalovaná 2. a žalovaný 3. dohodli na odstúpení od kúpnej zmluvy číslo vkladu V 6266/2013 zo dňa 19.07.2013 (rozšírenia žaloby voči žalovanému 3. sa žalobca domáhal z dôvodu, že sa domáhal určenia neplatnosti tejto kúpnej zmluvy a tiež určenia vlastníckeho práva žalovanej 2/ k spoluvlastníckemu podielu dotknutých nehnuteľností), zároveň sa žalovaný 1. stal vlastníkom spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/4 k nehnuteľnostiam zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX, pre okres Košice I, obec Košice - Staré mesto, katastrálne územie Stredné mesto, a to pozemku parc. KN-C č. 74/1 zastavané plochy a nádvorí vo výmere 340 m² a stavby - budovy súpisné číslo 425, postavené na parc. KN-C č. 74/1. Teda žalovaný 1/ ako záložný veriteľ sa stal zároveň aj vlastníkom zálohu, preto záložné právo zriadené Zmluvou o pôžičke a zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti číslo vkladu V 4371/13 zo dňa 24.05.2013 zaniklo v dôsledku splynutia. Už nie je naliehavý právny záujem na určeníach, ktorých sa žalobca v tomto konaní domáhal a takéto určenie nemá v dôsledku konania žalovaných žiadny praktický význam. Nakoľko žalovaní vykonali na prelome novembra a decembra 2016 právne úkony, na základe ktorých sa zvrátili účinky Zmluvy o pôžičke a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti číslo vkladu V 4371/13 zo dňa 24.05.2013 a Kúpnej zmluvy číslo vkladu V 6266/2013 zo dňa 19.07.2013, tak práve žalovaní zavinieli zastavenie konania. Preto žalobca žiada, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100% proti žalovaným spoločne a nerozdielne. Z opatrnosti uviedol, že podľa neho žalovaní konali v rozpore s dobrými mravmi a so zámerom vlastného obohatenia sa na úkor žalobcu, ktoré skutočnosti by mali byť zohľadnené ako dôvody hodné osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania, preto žalovaní by nemali mať voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

5. Žalovaní v 1. a 2. rade vyjadrili súhlas so späťvzatím žaloby a žiadali priznať náhradu trov konania majúc za to, že zastavenie konania procesne nezavinili.

6. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 a vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu ešte pred predbežným prejednaním sporu, resp. pojednávaním konanie zastavil.

7. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 257 CSP, pričom mal za to, že k zastaveniu konania došlo z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu žalobcom, čím z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania. Vychádzal z úvahy, že pri posudzovaní zavinenia nie je možné posudzovať dôvodnosť uplatneného nároku vo veci samej, ale len daný procesný úkon žalobcu - späťvzatie, ktorý nebol viazaný na správanie žalovaných - nedošlo k ich správaniu v zmysle žalobnej požiadavky, t.j. oni nie sú subjektami, ktoré zastavenie konania z procesného hľadiska zavinieli. Na základe vyššie uvedeného, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal nárok na náhradu trov konania žalovaným v 1. a 2. rade každému v rozsahu 100 %.

8. Súd zvažoval aj použité ustanovenia § 257 CSP ohľadom výroku o náhrade trov konania, avšak dospel k záveru, že žalobca netvrdil, nepoukázal a nepredložil dôkazy ohľadom žiadnych okolností hodných mimoriadneho zreteľa na jeho strane, či už z finančného hľadiska resp. z hľadiska mimoriadnosti a osobitosti tohto konkrétneho prípadu a konania. Len tvrdenia žalobcu, že žalovaní konali v rozpore s dobrými mravmi a so zámerom vlastného obohatenia sa na úkor žalobcu (ako dôvody hodné osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania) súd nepovažoval za dostatočné a nestotožnil sa s nimi. Zároveň nepovažoval za spravodlivé nepriznať ostatným subjektom náhradu trov konania, ktoré museli vynaložiť na hájenie svojho práva, len z dôvodu, že žalobca je občianske združenie.

9. Záverom ešte súd poznamenal, že uznesením zo dňa 20.11.2015 pripustil, aby do konania vstúpila ako žalovaná v 3. rade obchodná spoločnosť QUELLE s.r.o., IČO: 45 940 452, so sídlom v Bratislave, Obchodná 39. Z výpisu z Obchodného registra SR Ďalej len OR SR) súd zistil, že menovaná bola dňa 6.1.2018 vymazaná z OR SR, pričom jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť R.D. - CAFFE, s.r.o., IČO: 36 684 473, so sídlom Mäsiarska 60, Košice. Aj spoločnosť R.D.-CAFFE, s.r.o. bola dňa 28.2.2018 vymazaná z OR SR, a to bez právneho nástupcu. Z uvedeného dôvodu súd vo vzťahu k pôvodnej žalovanej v 3. rade o náhrade trov konania nerozhodoval.

10. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd nesprávne určil, kto procesne zaviniel zastavenie konania, pretože nebral do úvahy konanie žalovaných po podaní žaloby na súd. Podľa žalobcu práve toto konanie žalovaných bolo dôvodom pre späťvzatie žaloby. Žalobca

navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok II. uznesenia Okresného súdu Košice I tak, že náhradu trov konania vo výške 100 % prizná žalobcovi proti obom žalovaným.

11. Ďalším dôvodom bolo, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože sa nezaoberal argumentmi žalobcu pri rozhodnutí o náhrade trov konania a žalobcovi neumožnil prístup k dokumentom v elektronickom súdnom spise. Žalobca poukázal na svoje podania, ktoré doručil do dátovej schránky súdu - vyjadrenia zo dňa 15.12.2017 a 1.6.2018, kde uviedol podstatné argumenty pre posúdenie otázky procesného zavinenia zastavenia konania. Na tieto argumenty opakovane poukázal aj v odvolaní:

Žaloba sa týkala spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach, ktorého vlastníkom bola pôvodne Žalovaná 2/ (ďalej aj len „Spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach“). Žalobca podal žalobu zo dňa 19.06.2013 na súd potom čo, Žalovaný 1/ uzatvoril so Žalovanou 2/ zmluvu označenú ako „Zmluva o pôžičke a zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 23.05.2013“, na základe ktorej povolila Správa katastra Košice vklad záložného práva k Spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach. Následne žalovaní so Spoluvlastníckym podielom na nehnuteľnostiach ďalej nakladali Kúpnu zmluvou zo dňa 12.07.2013 uzatvorenou medzi Žalovanou 2/ ako predávajúcim (v zastúpení Žalovaným 1/ ako záložným veriteľom) a Žalovaným 3/ QUELLE s.r.o., ako kupujúcim. Účelom žaloby a následných podaní Žalobcu v tomto konaní bolo dosiahnuť, aby zo Spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach mohol Žalobca uspokojiť svoju pohľadávku proti Žalovanej 2/. Žalovaná 2/ dlhuje Žalobcovi istinu 149.372,63 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 23.12.2010 do zaplatenia (úrok z omeškania predstavuje viac ako 100.00 EUR), pričom tieto nároky boli žalobcovi právoplatne priznané rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 25C/156/2014 z 13.09.2016 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1 Co/536/2016 zo dňa 21.02.2018 (spolu s podaním z 01.06.2018 predložil žalobca súdu aj rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 25C/156/2014 z 13.09.2016 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti). Okrem toho bola žalovaná 2/ v konaní č. 25C/156/2014 zaviazaná aj na náhradu trov konania žalobcu. Navyiac v súvislosti s uvedenou pohľadávkou podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I na Žalovanú 2. obžalobu 3Pv 338/15/8802-45 zo dňa 29.03.2018. Podľa vedomostí Žalobcu by jeho pohľadávka proti žalovanej 2/ mohla byť uspokojená jedine zo Spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach. Iný majetok Žalovaná 2/ nemá (aj preto je proti nej podaná obžaloba), naopak má viaceré dlhy - napr. dlh v zmysle uznesenia Okresného súdu Košice I č. 13C/199/2011 zo dňa 26.10.2016, ktorým bola žalovaná 2/ zaviazaná na zaplatenie istiny 853.083 €. Žalobca podal žalobu ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, kedy súdy bežne rozsudkami určovali neplatnosť zmlúv. Dôsledkom určenia neplatnosti zmluvy bolo v súlade s ustanovením § 34 ods. 2 katastrálneho zákona obnovenie stavu pred neplatným právnym úkonom. Takýmto spôsobom mohol žalobca dosiahnuť, že by na základe tohto konania bola v katastri nehnuteľností zapísaná ako vlastník Spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach žalovaná 2., pričom tento by nebol zaťažený Záložným právom a žalobca by tak z neho mohol uspokojiť svoju pohľadávku. Zmluvami z prelomu novembra a decembra 2016 sa žalovaní prakticky zachovali v zmysle žalobnej požiadavky žalobcu. Medzi úkony patrilo aj odstúpenie od Kúpnej zmluvy zo dňa 12.07.2013. Okrem toho v dôsledku prevodu vlastníckeho práva k Spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach na Žalovaného 1. došlo k zániku Záložného práva v dôsledku splynutia, keďže sa záložný veriteľ stal vlastníkom zálohu. Záložné právo, teda zaniklo zo zákona. Žalovaní značne neobvyklým spôsobom zrealizovali na prelome novembra a decembra 2016 štyri zmluvy, pričom zabezpečili, že katastrálne konania ku všetkým štyrom nadväzujúcim úkonom prebehli v priebehu jedného týždňa. Žalobcu dostali do značne komplikovanej situácie, keď tento musel najskôr zistiť a overiť skutkový stav, aby následne mohol prísť k ochrane svojich práv. Žalovaní svojimi úkonmi z prelomu novembra a decembra 2016 dosiahli, že žaloba stratila zmysel. Žalovaní tak po začatí konania spôsobili, že žalobca musel zobrať žalobu späť, žalovaní tak zavinili zastavenie konania.

Pojem „procesné zavinenie“ je pritom nevyhnutné vykladať komplexne a extenzívne. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania, je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a vyvolal tým u Žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Rozhodnou je skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa Žalobca domáhal, a že len z toho dôvodu vzal Žalobca žalobou späť. Podľa žalobcu je v danom prípade nesporné, že žalovaní úkonmi z prelomu novembra a decembra 2016 dosiahli zvrátenie kúpnej zmluvy zo dňa 12.07.2013 a tiež zánik záložného práva, čím priamo aj nepriamo konali v zmysle žalobnej požiadavky. Už len posúdenie týchto faktov je podľa neho postačujúce pre záver, že zastavenie konania procesne zavinili žalovaní. Otázka zavinenia sa nemá interpretovať

v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, kde príčinou je správanie strany sporu, v tomto prípade žalovanej strany. Keďže zastavenie konania procesne zavinili žalovaní, tak nárok na náhradu trov konania vznikol žalobcovi.

12. Z opatrnosti sa však žalobca zaoberal aj dôvodmi hodnými osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia 257 CSP, pre ktoré by žalovaní nemali mať v žiadnom prípade nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi. Má za to, že pokútnosť úkonov žalovaných pred podaním žaloby na súd ako aj po jej podaní, je dôvodom na to, aby náhrada trov konania nebola priznaná ani žalovaným. Žalobca zdôraznil, že on sa snaží uspokojiť svoju judikovanú pohľadávku, zatiaľ čo žalovaní sa snažia obohatiť na úkor žalobcu svojimi pochybnými úkonmi, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Tiež poukázal na fakt, že úkony týkajúce sa Spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach realizovali spriaznené subjekty tak v roku 2013 ako aj roku 2016. P. O., konateľ žalovaného 3. je kamarátom žalovaného 1., ďalšie prepojenia boli uvedené aj v podaniach žalobcu z 07.11.2017. resp. 08.12.2017. Prakticky na všetkých úkonoch bol zaangażovaný žalovaný 1.. Dotknuté úkony žalovaných boli pochybné a bez ekonomického, resp. akéhokoľvek iného poctivého opodstatnenia, keď napr. najskôr došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach na brata žalovaného 1. X. S., aby obratom došlo k ďalšiemu prevodu na žalovaného 1. Pri hodnotení úkonov spriaznených subjektov treba zohľadňovať aj fakt, že subjekty sú spriaznené, čo konštatoval NS SR v rozsudku sp. zn. Obdo V 53/2003, ktorý bol publikovaný v zbierke Rozhodnutí a stanovísk vo veciach občianskoprávných, obchodných a správnych pod č. 48/2005.

13. Žalovaní ostali v odvolacom konaní nečinní.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods.1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods.1 písm. d/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je dôvodné.

15. V prejednávanom spore neboli splnené podmienky ani na potvrdenie napadnutého výroku II. uznesenia, ani na jeho zrušenie, preto odvolací súd uznesenie zmenil vo výroku II. tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia (§ 388 CSP).

16. Žalobca namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci je naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

20. Civilný sporový poriadok upravuje náhradu trov konania v prípade zastavenia konania v ust. § 256 ods. 1 a 2 CSP, ktoré predpokladá procesné zavinenie niektorej zo strán sporu na zastavení konania.

21. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

22. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia, ktoré je aplikačne bezproblémovou zásadou.

23. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovanej. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie sa žalovanej strany, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaná strana procesne zavinila zastavenie konania.

24. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu, alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovanej strany, a teda nemožno vyčítať procesné zavinenie žalovanej strane, znáša trovy konania žalovanej strany žalobca.

25. Ako už bolo uvedené v zmysle § 256 ods. 1 CSP platí, že ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil zastavenie konania. Ide najmä o prípady, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť. Odvolací súd poukazuje na to, že kritérium procesného zavinenia je treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, t.j. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskoro vzala žalobu späť. Pri posudzovaní dôvodnosti podania žaloby sa skúma len procesné hľadisko, a to, či sa žalovaní zachovali v súlade so žalobnou požiadavkou.

26. V danom prípade sa žalobca domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu, čím chcel dosiahnuť, aby žalovaná v 2. rade bola v katastri nehnuteľností zapísaná ako vlastník spoluvlastníckeho podielu na predmetných nehnuteľnostiach, ktorý by nebol zaťažený záložným právom a žalobca by tak z neho mohol uspokojiť svoju pohľadávku. Po úkonoch, ktoré realizovali žalovaní nemožno dospieť k záveru, že žalovaní v 1. a 2. rade splnili to, čo požadoval žalobca v žalobe, resp. čo chcel dosiahnuť, a preto nemožno hovoriť o procesnom úspechu žalobcu (resp. procesnom neúspechu žalovaných).

27. Za takýto okolností nemožno dospieť k záveru, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie sa žalovaných, pretože žalovaní po začatí konania nespĺnili to, čo žalobca žalovaných požadoval, resp. nebol naplnený cieľ žaloby, t.j. nevznikol stav, ku ktorému žaloba smerovala. Nebolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, že žalovaní procesne zavinili zastavenie konania.

28. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne uzavrel, že k zastaveniu konania došlo z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu žalobcom, čím z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania. Odvolací súd však nepovažuje za správny záver súdu prvej inštancie, že neboli splnené podmienky na uplatnenie ust. § 257 CSP.

29. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

30. Citované ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania v zmysle vyššie citovaného ustanovenia vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. Ide pritom o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. K aplikácii vyššie citovaného

zákonného ustanovenia dochádza aj z aspektov sociálnych, kedy súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, pričom si vždy všíma aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Dôvody hodné osobitného zreteľa teda buď spočívajú v dôvodoch na strane sporovej strany alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu.

31. Aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

32. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednanom spore ide o prípad, kedy prisúdenie náhrady trov žalovaným by bolo neprimerane tvrdé voči žalobcovi a vyžadovalo si preto zásah súdu v podobe aplikácie ust. § 257 CSP.

33. Za nesprávne odvolací súd považuje závery súdu prvej inštancie o tom, že žalobca netvrdil, nepoukázal a nepredložil dôkazy ohľadom žiadnych okolností hodných mimoriadneho zreteľa na jeho strane, resp. na osobitosti tohto konkrétneho prípadu.

34. Odvolací súd má za to, že žalobca dostatočným spôsobom osvedčil mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré vzhľadom odvolací súd práve v úkonoch žalovaných v 1. a 2. rade realizovaných po podaní žaloby, v dôsledku ktorých žaloba stratila zmysel (žalobca už nemohol dosiahnuť to, čo mal v úmysle dosiahnuť podanou žalobou). Jednalo sa o úkony žalovaných, ktorým žalobca nemohol objektívne zabrániť a v dôsledku zmien, ktoré nastali po realizácii týchto úkonov, nemal inú možnosť, iba zobrať žalobu späť, pretože pokiaľ by v konaní pokračoval, je zrejme, že by nemohol byť úspešný.

35. S poukazom na uvedené, pretože odvolací súd z obsahu spisu zistil skutočnosti, ktoré odôvodňovali aplikáciu ust. § 257 CSP (t.j., ktoré odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania žalovaným), odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania (pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania) nepriznal.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).